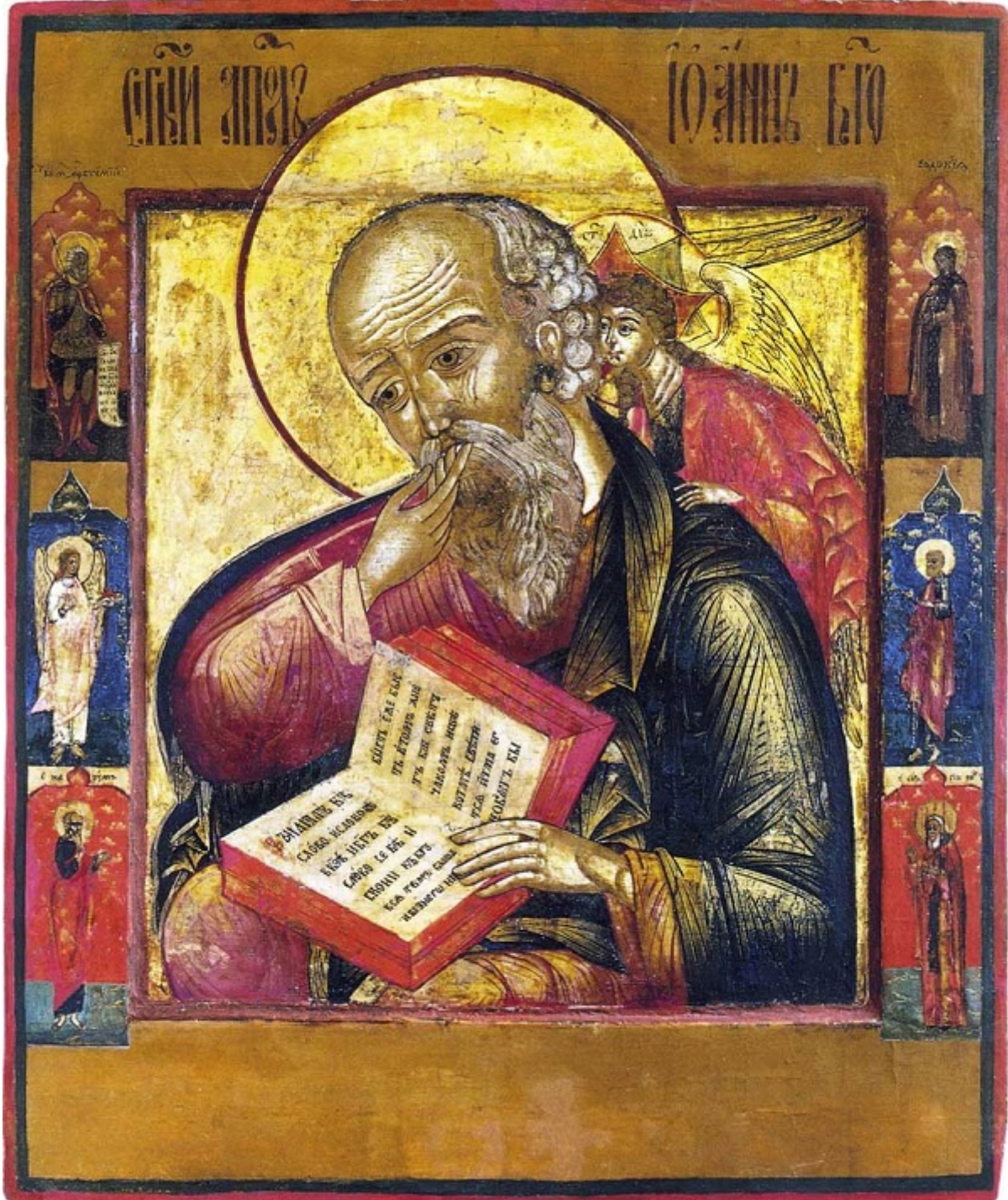
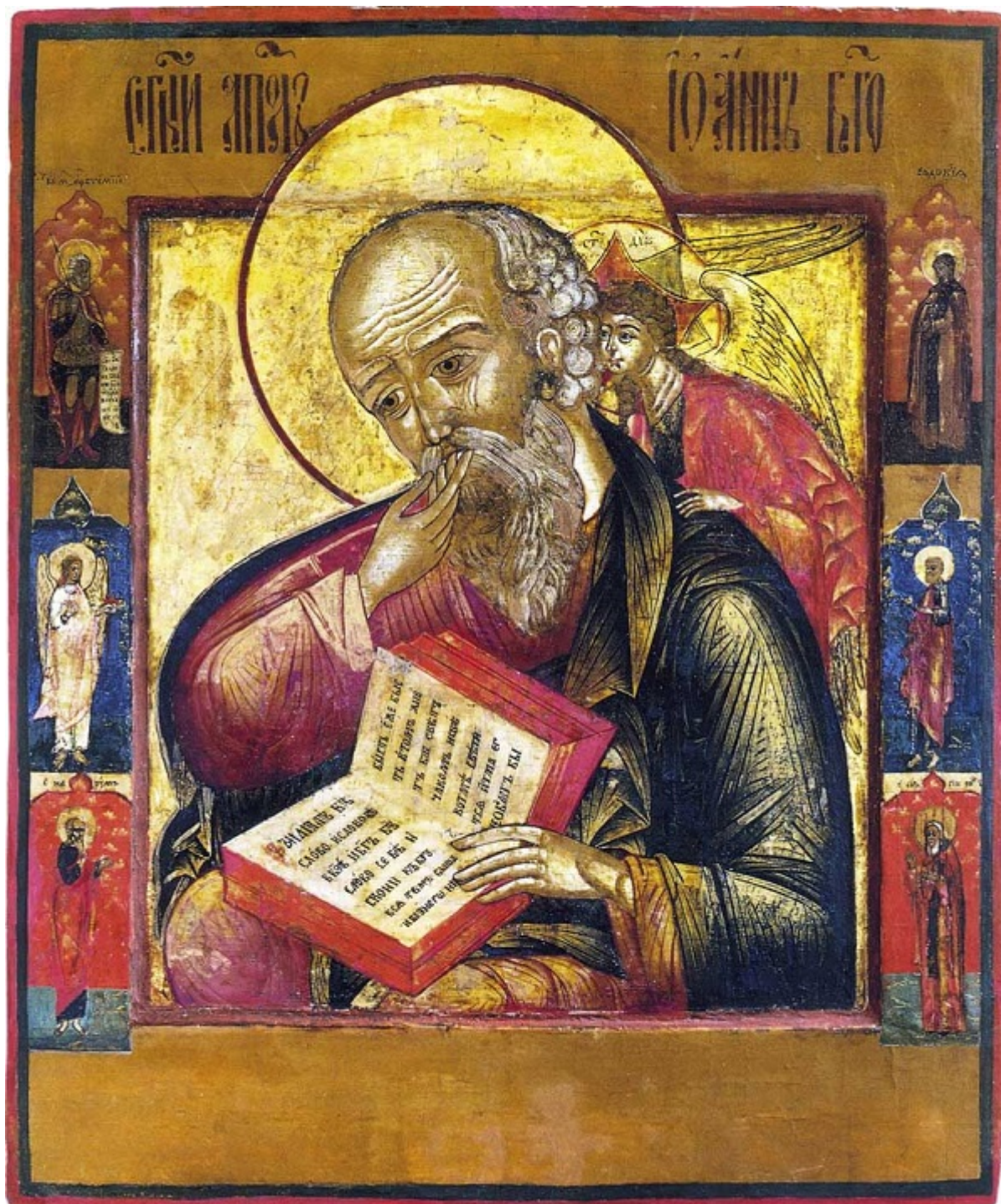

1 Οκτωβρίου 2020

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: Είδες αληθινή φιλοσοφία και δόγματα θεία;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Απόστολος και Ευαγγελιστής Ιωάννης.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=513193>

Κύτταξε, λοιπόν, πού ανέβασε την ψυχήν και ανύψωσε την σκέψιν αυτών, οι οποίοι παρακολουθούν, ευθύς από αυτό το προοίμιον, διότι, αφού την ετοποθέτησεν υψηλότερα από όλα τα αισθητά πράγματα, υπεράνω της γης, της θαλάσσης, του ουρανού, την καθοδηγεί υπεράνω των αγγέλων και υπεράνω των Χερουβίμ και των Σεραφίμ και επάνω από τους θρόνους και τας αρχάς και τας εξουσίας και την παρακινεί να οδοιπορή πέραν από κάθε δημιουργίαν.

Τι λοιπόν; Άραγε, αφού μας ανέβασε τόσο ψηλά, εδώ λοιπόν ηδυνήθη να μας τοποθετήσει;

Όχι βέβαια, αλλά συμβαίνει ό,τι και με εκείνον, ο οποίος αυτόν που στέκεται εις την ακρογιαλιά και παρακολουθεί πόλεις και ακτάς και λιμένας, όταν τον οδηγήση εις το μέσον του πελάγους, τον απεμάκρυνε μεν από τα προηγούμενα, δεν κατηύθυνεν όμως το βλέμμα του προς κάποιο συγκεκριμένο σημείον, αλλά τον οδήγησεν εις απέραντον θέαν, έτσι και ο Ευαγγελιστής, αφού μας ανύψωσεν υπεράνω της δημιουργίας και αφού μας εξαπέστειλεν εις τους πέραν αυτής απεράντους αιώνας, αφήνει μετέωρον το βλέμμα, χωρίς να υποδεικνύη κάποιο τέλος προς τα άνω, διά να φθάση και κρατηθή εις αυτό, επειδή απλούστατα δεν υπάρχει.

Διότι, αφού ο λόγος ανυψώθη εις αρχήν, ποίαν αρχήν ζητεί. Έπειτα, ευρίσκων το “ην”, το οποίον προφθάνει πάντοτε την διάνοιαν αυτού, δεν έχει πού να στερεώση τον λογισμόν, αλλά παρατηρών επιμόνως και μη δυνάμενος να καταλήξη πουθενά επιστρέφει αποκαμωμένος πάλιν προς τα κάτω.

Το “εν αρχή ην” λοιπόν δεν σημαίνει τίποτε άλλο, παρά είναι δηλωτικόν της αιωνίου υπάρξεως και απείρου υπάρξεως.

Είδες αληθινήν φιλοσοφίαν και δόγματα θεία, όχι όπως εκείνα των Ελλήνων [εννοεί την θρησκεία των αρχαίων Ελλήνων και το Δωδεκάθεο], οι οποίοι θέτουν χρόνους και λέγουν ότι είναι Θεοί, άλλοι μεν από αυτούς αρχαιότεροι, άλλοι δε νεώτεροι;

Δεν υπάρχει τίποτε τέτοιο σε μας, διότι, αν υπάρχη Θεός -όπως φυσικά και υπάρχει- τίποτε δεν υπάρχει πριν από αυτόν, εάν είναι Δημιουργός όλων, πρώτος είναι Αυτός, εάν είναι Δεσπότης και Κύριος όλων ανεξαιρέτως, όλα υπάρχουν μετά από Αυτόν και δημιουργήματα και αιώνες.

Ἦθελα να αποδυθῶ και σε άλλους αγώνας, αλλ' ίσως εκουράσθη η σκέψις σας. Δι' αυτό, αφού συνεβούλευσα εκείνα τα οποία σας είναι χρήσιμα προς κατανόησιν και αυτών που ελέχθησαν και αυτών, τα οποία πρόκειται να λεχθούν, θα σταματήσω πάλιν.

Ποία λοιπόν είναι αυτά: Γνωρίζω ότι πολλοί εξαλίσθησαν από το μήκος των λεχθέντων. Αυτό δε γίνεται, όταν η ψυχή βαρύνεται με πολλές βιοτικές φροντίδας.

Διότι όπως ακριβώς το βλέμμα όταν μεν είναι καθαρόν και διαυγές, είναι και οξυδερκές και δεν αποκάμνει εύκολα και όταν παιρατηρή με προσοχήν ακόμη και τα λεπτά αντικείμενα, όταν όμως χυθή κάποιο παχύρευστο υγρό από την κεφαλήν εις αυτό, ή σηκωθή από κάτω πυκνός καπνός και σχηματισθή κατ' αυτόν τον τρόπον εμπρός από την κόρην του οφθαλμού κάποιο πυκνό σύννεφο, τότε αυτό δεν αφήνει τίποτε να διακρίνη καθαρά, ακόμη και από τα πιο ογκώδη υλικά αντικείμενα, έτσι κατά φυσικήν συνέπειαν γίνεται και με την ψυχήν.

Διότι, όταν μεν είναι καθαρά και δεν την ενοχλή κανένα πάθος, παρακολουθεί συνεχώς με αμείωτον την προσοχήν εκείνα, τα οποία πρέπει να παρακολουθήση, όταν όμως σκοτισθή από τα πολλά πάθη και χάση την αρετήν της, τότε δεν ημπορεί να κατορθώση εύκολα τίποτα από τα υψηλά, αλλ' αποκάμνει γρήγορα και καταπίπτει.

Και όταν εκπέση σε νωθρότητα και καταστή έτσι πνευματικά κοιμισμένη και δυσκίνητη, τότε παραμερίζει τα πραγματικά της συμφέροντα, τα οποία είναι όσα την οδηγούν εις την αρετήν και την εξ αυτής ζωήν και δεν τα αποδέχεται με μεγάλην προθυμίαν.

Από τον τόμο Ιωάννου Χρυσσοστόμου έργα, τόμος 71, «Υπόμνημα εις το κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, Ομιλίας Α' - ΙΖ', κεφάλαιο 1», της Βιβλιοθήκης των Ελλήνων, σειράς Ἄπαντα των Αγίων Πατέρων, του Ελληνικού Εκδοτικού Οργανισμού. Κείμενο Γ. Καρυοφίλης, μετάφραση Παναγιώτης Μπιτσάκος.